

Finansministeren (V. Buhl): Jeg kan oplyse saa meget, at Staten i Dag betaler en adskilligt lavere Rente af Statsgældsbeviser end Diskontoen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: I Foraaret lige op til Valget indeholdt det nazistiske Dagblad „Fædrelandet“ en stor trespaltet Opsats som et Valgopraab, og i dette hed det bl. a., at „Danmarks nationalsocialistiske Arbejderparti er . . . Indførelsen af J. A. K. økonomiske Grundideer“. Jeg spørger, om det Forslag, der har været fremsat, og hvis Grundidé ikke er ændret ved de Udtalelser, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Frits Clausen, om dette, at man nu fra Nationalsocialisternes Side hævder, at Laanet skal optages til 4 pCt.s Rente, er Udtryk for, at ogsaa Nationalsocialisterne er blevet klar over, at J. A. K.s økonomiske Grundideer ikke duer for det praktiske Liv.

Formanden: Det nu flere Gange nævnte Forslag er fremdeles ikke til Behandling ved denne Lejlighed.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Fr. Andersen: Da der under Forhandlingerne er fremsat Ønske om Udvalgsbehandling, tillader jeg mig at foreslaa Lovforslaget henvist til Behandling i Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1940 til 31. Marts 1941.

Forhandlingen genoptoges.

Sønderup: Jeg har en Tak at bringe den højtærede Kirkeminister, fordi der paa Finansloven er opført en Bevilling paa 14 000 Kr. til Hanning Kirke. Der er mange

Steder en levende Trang hos Menighederne til at ofre noget paa Kirkernes Forskønnelse, og jeg vil gerne benytte Lejligheden til at lægge et godt Ord ind for de Andragender, som fra forskellig Side kommer ind til Staten om Støtte i Bestræbelserne herfor. Da Hovedparten af de Penge, der ofres paa Kirkernes Restaurering, fortrinsvis gaar til Arbejds løn, er man berettiget til at hævde, at Staten — set ud fra et rent beskæftigelsesmæssigt Synspunkt — i de Tider, da Arbejdsløsheden hærger Samfundet, er vel tjent med at yde et Tilskud, som tit og ofte set i Forhold til det Antal Mennesker, der faar Arbejde, falder langt, langt billigere ud end de mere eller mindre tvivlsomme Foretagender, man paa forskellige andre Omraader har sat i Værk. Det er mit Haab, at man vil tage velvilligt paa Andragender af den Karakter, jeg her har nævnt. Der er ogsaa Grund til at paaskønne, at den højtærede Kirkeminister i stor Udstrækning rejser rundt og ved Selvsyn erkyndiger sig om de Restaureringsforetagender, der er Tale om.

Den højtærede Statsminister hentydede i Trontalen til den Kommission, der beskæftiger sig med Forholdet mellem Arbejder og Husbond eller rettere mellem Medhjælper og Husbond. Jeg forstaar heraf, at det er Meningen, at dette Arbejde skal resultere i en ny Lov. Jeg ved ikke, hvorvidt det er paakrævet, jeg har aldrig mødt Kravet i de Egne, hvor jeg har min Færden. Det er min Opfattelse, at der, hvor det gaar bedst, hvor det gaar, som det skal, kender man forfærdelig lidt til den nuværende Tyendelovs Bestemmelser. Jeg har kun ringe Tro til, at en Medhjælperlov, hvis den skal skrives i den Aand, der er raadende i hvert Fald i visse Fagforeningskredse, vil gavne Forholdet mellem Husbond og Medhjælper. Det er jo en kendt Sag, at Landbruget har været ude for mange Vanskeligheder i de senere Aar; det har næsten været saaledes, at bedst som Lysning var i Sigte, kom der en ny Styrtse, og det er jo ikke saa ejendommeligt, at en Del har maattet bukke under. Jeg skal ikke gaa i Enkeltheder vedrørende den Modgang, Landbruget har haft og fremdeles har, dels foraaarsaget af Vanskeligheder udefra, men ogsaa selvfølgelig af den Politik, Regeringen har ført, men jeg ønsker at understrege, at det kan hændes, det ligger saadan, at de værste Prøvelser maaske er tilbage. Det er slemt, naar Naturkatastrofer træffer ind, det er svært, naar Mund- og Klovesygen hærger, og det kan være kvalfuldt, naar det kniber at faa det til at